

Sygn. akt II KK 167/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **M. G.**

skazanego z art. 252 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 czerwca 2022 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 22 lipca 2021 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 21 listopada 2017 r., sygn. akt V K (...),

postanowił:

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

W kasacji adw. P. N., obrońcy M. G., zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania kary. W kontekście wniosku obrońca wskazał, że wymierzona skazanemu kara z uwagi na zaliczenie na jej poczet okresu tymczasowego aresztowania, została już w połowie wykonana. Nadto, podniósł, że z uwagi na stan zdrowia skazanego udzielano mu przerwy w wykonaniu kary. W odpowiedzi na tę kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje

Wniosek ten nie mógł zostać uwzględniony.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę bowiem jedynie wyjątkowo, i to w razie zaistnienia szczególnych okoliczności. Jest to związane z faktem, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego już wyroku sądu odwoławczego, a więc orzeczenia objętego prawnym domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, jakie powinny podlegać bezzwłocznemu wykonaniu. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia samej kasacji, a przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania. Podkreślić należy, że to skarżący powinien odrębnie, w powiązaniu ze stawianymi zarzutami, wykazać szczególnymi okolicznościami, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tych zarzutów, a tym samym i nieodwracalnych skutków wykonania już obecnie prawomocnie orzeczonych kar.

W sprawie niniejszej wymogom tym obrońca jednak nie sprostał. Nie uzasadnił w istocie w żaden sposób swojego wniosku, gdyż za takie uzasadnienie nie sposób uznać wskazywania przez niego, że z uwagi na zaliczenie skazanemu na poczet wymierzonej kary okresu tymczasowego aresztowania, została ona już w połowie wykonana czy też sygnalizowania przez obrońcę, że z uwagi na stan zdrowia skazanego udzielano mu już przerwy w wykonaniu kary. Podkreślić trzeba, że utrwalony jest już w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że stan zdrowia skazanego nie może stanowić podstawy do wstrzymania wykonania orzeczenia w trybie art. 532 k.p.k., lecz może stanowić właśnie przesłankę do zastosowania instytucji przerwy lub odroczenia wykonania kary uregulowanych w kodeksie karnym wykonawczym. Tym samym nie sposób było uznać przedmiotowego wniosku za zasadny. Podkreślić również należy, że w odpowiedzi na tę kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako wręcz oczywiście bezzasadnej.

Z tych wszystkich względów, orzeczono, jak na wstępie.